

دست خیزم و عذرهای زواله

نازنین مهربان آینه دل من . دوری است که برایت
 عجزی نوشته ام فقط می گویم نتوانسته ام و همین
 کلمه کافی است . اما می خواسته ام . سال تو را
 مبارکباد می گویم ، به تو در همه عذر است .
 ای عزیزترین که کم دیده امست و بود دست
 می دارم . عجزی بیشتر آنای ضرایم عجزی شکر تو را
 تائب کرده دمی هیچ اسم و شرفی بر اینم فرستاده
 بود اما اگر می شود که شکر زواله بی شرفی
 باشد . من امضای تو را در هر کلمه دیدم و آن
 امید داری را . اما بار اولی جمله است
 در فرصت بیشتری برایت شکر خواهم فرستاد به آنای
 ضرایم و به عجزی است و همیشه خوب و در الشکر است
 سلام دارم قربانتر